

wijze waarop hij deze gegevens verkrijgt.^{998 999 1000}

4.3.2.5 De ontvanger

Aan de ontvanger der 's-Rijksbelastingen is ook een aantal bevoegdheden toegekend.¹⁰⁰¹ Zo maakt de ontvanger de belastingaanslag bekend; kan hij het belastingbedrag versneld doen invorderen; kan hij overgaan tot dwanginvordering; kan hij verhaalsrechten uitoefenen en heeft hij de bevoegdheid om belastingen met elkaar te verrekenen.^{1002 1003} Daarnaast heeft hij de bevoegdheid om uitstel van betaling o.q. kwijtschelding van verschuldigde belasting te verlenen.^{1004 1005 1006} Tenslotte komt hem de belangrijke bevoegdheid toe derden aansprakelijk te stellen, hen aan te spreken, voor belastingsschulden van belastingbetalers.¹⁰⁰⁷ De alhier vermelde bevoegdheden werden onder meer verleend ter bevordering van de doelmatigheid van het invorderingsproces van belastingen.^{1008 1009 1010} Echter, de wetgever heeft bij de Invorderingswet 1990 onder meer de bedoeling de rechtspositie van degene die belasting verschuldigd is en die van degene die aansprakelijk wordt gesteld voor belastingsschulden van anderen, te versterken.¹⁰¹¹ Het gaat er dus ook bij het invorderen van belastingen om dat de belangen van de individuele belastingbetaler worden gerespecteerd. De ontvanger moet met deze bedoeling rekening houden als hij gebruik maakt van zijn bevoegdheden.^{1012 1013}

4.4 De consequenties van het niet goed vervullen van fiscale en administratieve verplichtingen

De belastingambtenaar, en met name de inspecteur, heeft vooral een belangrijke stem

⁹⁹⁸ L.A. de Bleeck e.a. [10]. "De bevoegdheid waaraan de inspecteur zijn bestaansrecht ontleent, is die tothet vaststellen van belastingaanslagen. Hij heeft daarbij een zekere mate van vrijheid. Hij interpreteert zelfstandig de feiten en gegevens in termen van materiële belastingsschuld, stelt met inachtneming van de formele bepalingen de aanslag vast en machtigt de ontvanger de daarin begrepen belastingsschuld te vorderen. De zelfstandigheid van de inspecteur staat daarbij voorop, zij het dat hij zich geleid o.q. gedwongen kan weten door bepaalde richtlijnen." (blz.200); "Het zelfstandig door de inspecteur uitvoeren van zijn taak brengt in beginsel mee dat de inspecteur zich over de uitlegging van de wettelijke bepalingen niet behoeft te verstaan met een hoger orgaan; het is de inspecteur die de aanslag oplegt." (blz. 201).

⁹⁹⁹ Vergelijk L.A. de Bleeck e.a. [10, blz. 43e.v., 167e.v., 243e.v.].

¹⁰⁰⁰ Vergelijk J.A. Smit [20, blz. 31].

¹⁰⁰¹ Artikel 3 IW 1990.

¹⁰⁰² Artikel 8 IW 1990.

¹⁰⁰³ Artikel 10 IW 1990.

¹⁰⁰⁴ Hoofdstuk III IW 1990.

¹⁰⁰⁵ Artikel 19 IW 1990 en hoofdstuk IV IW 1990.

¹⁰⁰⁶ Artikel 24 IW 1990. Verrekening van belastingen is zelfs mogelijk van nog niet verstreken betalingstermijnen (artikel 24, derde lid IW 1990).

¹⁰⁰⁷ Artikelen 25 en 26 IW 1990; hoofdstuk II Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990.

¹⁰⁰⁸ E.R.H. Heymans, J.H.P.M. Raaymakers [57, blz. 15e.v.].

¹⁰⁰⁹ Artikel 49 IW 1990.

¹⁰¹⁰ Zie bijvoorbeeld de artikelen 34 en 35 IW 1990.

¹⁰¹¹ A. van Eysden [49, blz. 1489].

¹⁰¹² E.R.H. Heymans, J.H.P.M. Raaymakers [57, blz. 5].

¹⁰¹³ Zie hoofdstuk 4.7.3.2.d.